

NAŠ GLAS

**Glasilo Osrednje Zveze javnih
nameščencev in upokojencev
za Slovenijo v Ljubljani.**

Cena posamezne šte. 2 K 50 vln.

„NAS GLAS“ izide vsak četrtek.

Celoletna naročnina . . . . . K 100.—

Polletna naročnina . . . . . K 50.—

Četrletna naročnina . . . . . K 25.—

Za inozemstvo je dodati poštnino. Oglasi
po ceniku.

Uredništvo: Ljubljana, Rimska cesta šte. 20/II. Rokopisov ne vrača, ako se ne priloži znamk. Dopise v latinici in cirilici sprejema le podpisane in zadostno frankirane. Rokopise je pošiljati samo uredništvu v Ljubljani.

Upravništvo: Na naročila brez denarja se ne oziramo. Naročnina naj se pošilja po nakaznici oziroma položnici le v Ljubljano, Vodnikov trg št. 5/I. Tja je pošiljati tudi zbirke za naš tiskovni sklad.

Vsi na draginjski shod

javnih nameščencev in upokojencev

ki ga sklicujejo za petek,
21. t. m. v veliko dvorano
hotela „UNION“, ob pol 8. zv.

**Osrednja zveza javnih nameščencev
in upokojencev. // Zveza poštних
organizacij in Zveza jugoslovanskih
železničarjev.**

J. —š:

**Ustanovitev
„Glavnega Saveza držav.
službenika“ in načrt nove
službene pragmatike.**

Dnevi od 29. septembra do 2. oktobra 1921 ostanejo zapisani z zlatimi črkami v analih pokreta in organizatorične

LISTEK.

DR. FR. Z.

Kako sem jaz služil.

(Dalje.)

Na Žabjeku so poslovali tistikrat štirje preiskovalni sodniki, pa dva referenta za civilnopravne zadeve. Vsi ti so se mene in mojega kolega v najizdatnejši meri posluževali. Zlasti pa sva opravljala pri vseh kazenskih zaglišavanjih posebno aktuarja, zato, da ni bilo treba — diurnista plačevati! — Komaj sem stopil v pisarno, pa sem bil že klican. Ko sem opravil pri enem, me je klical drugi. Tako je šlo dan na dan dopoldne in popoldne, razen tistikrat, ko sem bil zapisnikar pri glavnih obravnavah. A tudi to je bilo zelo bogostoma, navadno po dvakrat na teden, ker so tistikrat tudi zagreški zoper zakon o živalskih kuzah spadali še pred deželno sodišče. Kar se tiče teh zadnjih, se je navadno v enem pokdnevu opravilo

sile jugoslovanskih državnih uslužbencev. Iz vse naše širne kraljevine so se te dni zbrali zastopniki pokrajinskih zvez in strokovnih organizacij v kraljevem Beogradu. Ne samo, da osnujejo osrednjo institucijo vseh državnih uslužbencev in pripomorejo vladi do skorajšnje udejitve načrta službene pragmatike, marveč tudi, da enodušno manifestujejo za enotnost etičnega stremljenja na osnovi skupnih načel pod okriljem belega orla Karadjordjevičev. —

Pred zborovanjem so se dne 30. septembra sestali predsedniki pokrajinskih zvez v hotelu „Triglav“, kjer se je ugotovilo načelno soglasje glede načrta službenega službene pragmatike. Na predlog predsednika naše O. Z. prof. Reisnerja se je sklenilo, da je treba pred vsem pri vladi izposlovati revizijo vseh uredb o draginjskih dokladah, kolikor se vsled svoje posebnosti ali netočne koncepcije ne skladajo s pravicami, pridobljenimi s službeno pragmatiko iz l. 1914, ali pa sicer ne odgovarjajo duhu današnjega časa. V drugi vrsti se je zlasti pretresavala možnost napredovanja v višjo kategorijo (čl. 13.—19. in 25. predloga) za tiste uslužbenice, ki bi te kategorije zbog svoje neustrezajoče šolske predizobrazbe po zakonu ne mogli doseči, so pa za višjo kategorijo s svojo posebno ambicijo in pojmovanjem dokazali popolno usposobljenost. Na dnevnem redu je bilo tudi vprašanje penzionistov. Ugotovila se je potreba, da se vsem dosedanjin vpokojencem odmerijo pokojnine tako, kakor da bi bil ta zakonski načrt že za časa njihove vpokojitve v veljavi. Sorazmerno pa naj bi bili ti vpokojenci deležni

po 30—50 obravnjav, a za vsak posamezen primerljaj je bilo treba napraviti poseben razpravni in posvetovalni zapisnik, pa še razsodbo. Sicer je bilo vse to delo precej mehanično, a vendar je vzelo mnogo časa.

Težje pa je bilo sestaviti oba zapisnika in razsodbo v obravnavah, ki so se tikale pravih zločinov in navadno je prišlo tedensko po troje do petero takih slučajev na me in seveda nič manj na mojega kolega. Skratka: že samo delo, ki so ga povzročale glavne obravnave, bi bilo zahtevalo sedem do osem ur časa na dan. A na to sploh ni bilo misliti, da bi bil le količkaj tega dela opravil v pisarni.

Včasih sem šel precej po kosilu, čestokrat še pred eno uro zopet v urad, da bi delal kaj zase, to se pravi, da bi izdelaval obravnavo, pa je bil že tukaj tisti na pol slepi sodni tajnik Bozhich. Vstopil se je med vrata in zaklical s tistim čudno sladkim glasom: »Kommen sie, kommen sie!« Ker njegov vid do mize ni segel, sem se mu včasih potajil. Godrnjaje je

tudi v bodoče avtomatičnim potom vsakega materialnega poboljška, ki bi bil priznan njihovim aktivnim tovarišem. — Zvečer ob 6. uri se je nato vršil skupni sestanek s srbskimi tovariši v kavarni „Moskva“.

Predsednik „Saveza državnih činovnika i službenika za Srbiju, Črnu goru i Vojvodinu“ profesor Andonović (Beograd) je pozdravil iz vseh treh delov naše države prispele delegate kar najpriščneje in naglašal v oduševljenih besedah svojo radost nad tem, da po ujedinenju danes morda prvič sedita v beograjski prestolici z oficijelno misijo poleg srbskega drž. činovnika njegova brata Hrvat in Slovenec.

Z zadovoljstvom konstatira, da so se vse pokrajinske organizacije glede načrta službene pragmatike in potrebe ustanovitve Centralnega Saveza zložile, kar gotovo privede do tesnega medsebojnega delovanja drž. uslužbencev vseh treh plemen.

Prof. Reisner se zahvali predsedniku za pozdrav. Vprašanje službene pragmatike je tem bolj pereče, ker je vlada za predložitev zakona že sama dala inicijativo s tem, da je postavila za proučitev končno redakcijo zakonskega načrta posebno državno komisijo.

Težko pa bi prišlo do povsem zadovoljivega zaključka, ako bi morale to delo prevzeti organizacije same. Saj je znano, da med pokrajinskimi zvezami ni one tvorne sile in potrebnega kontakta, ki bi takšno, samo po sebi gotovo ne lahko nalogo izvršil. Zato tudi ena naših prvih zadač, da si ustanovimo Centralni

odšel. Zgodilo se je tudi, da sem se skrtil pred njim na kraju, kamor človek navadno ne hodi brez sile. Toda ubranil sem se mu na ta način vselej le za malo časa. Čez nekaj minut je bil zopet tukaj. In če se mu nisem oglasil, je prišel bliže in vprašal: »No, werden sie kommen, oder werden sie nicht kommen?« — Tudi na vrata onega kraja, ki sem ga prej omenil, je prišel včasih razbijat. Nedvomno se je že pred mano nekdo posluževal istih zvijač, da je vse tako dobro pogodil. Če na me je enkrat izvabil k sebi, sem bil kar dober za tri ure. A predno je še on končal, je že hodil drug popraševati, kdaj bom mogel priti k njemu.

Tako je mineval dan za dnevom. Zapisnike o glavnih obravnavah in kazenske razsodbe, to vse sem moral sestavljati doma. Delal sem do polnoči, do ene in včasih tudi še delj... Da sem moral večkrat tudi k senatnim sejama, je samo po sebi umevno.

Savez, ki bo kot vrhovna instanca vseh organizacij posredoval med vlado in celokupnim državnim uslužbenstvom. Dokaže se tudi „Zveze nabavljajnih za drug“ ter obžaluje, da do danes še ni prišla do smotrenega delovanja, če tudi leže od državnih uslužbencev prispevani milijoni že nad pol leta pri finančnem ministru. Nabavljajne zadruge v provinci bi že davno pričele poslovati, ako bi jim bil na razpolago potreben obratni kapital. Za to treba tudi to gospodarsko vprašanje, ki je za državne uslužbence vitalnega pomena, ne oziraje se na levo ali desno, končno razčistiti. Prof. Andonovič je izjavil, da postojе specielno glede tega vprašanja še velike težkoče, ker „Savez“ ne more priti do denarja, in da bo treba skupnega energičnega nastopa. Govorila sta na to še prof. Katunarić za Dalmacijo in gimn. ravnatelj Čuković za Hercegovino.

Naslednji dan v soboto, 1. oktobra t. l., se je sestalo v dvorani občinskega odbora Beograd 67 delegatov iz vseh krajev naše države. Ob 9. uri so bili zbrani predstavniki vseh pokrajinskih zvez in večjih strokovnih organizacij; poleg visokega uradnika v ministru tudi — poslužitelj, ki je znal z isto vnemo zastopati interese svoje skupine. Zborovanja so se udeležili: „O. Z. javnih nameščenecv in vpokoincev za Slovenijo“ po predsedniku prof. Reisnerju, II. podpredsedniku Česniku, tajniku Bekšu in sedmorici zastopnikov drugih večjih strokovnih organizacij iz Slovenije, „Savez državnih namještenika za Dalmacijo“ po predsedniku prof. Katunariću, tajniku Klingerju in dveh članih odbora. „Savez državnih namještenika za Bosnu i Hercegovinu“ je poslal na zborovanje predsednika gimn. ravnatelja Čukovića in troje drugih članov upravnega odbora, „Savez drž. činovnika za Srbiju, Črnu goru i Vojvodinu“ je zastopal predsednik — starina prof. Andonovič, podpredsednik dr. Jovanović in ostali člani upravnega odbora, „Udruženje državnih činovnika za Vojvodinu“ prof. dr. Gančević in direktor finan. okr. vlasti iz Novega Sada dr. Vasa Matić, „Udruženje poreskih činovnika“ predsednik Radivojević s par drugimi odborniki, „Udruženje monopol-skih činovnika predsednik Gjorgjević in nekaj drugih odbornikov, „Udruženje penzionera“ je bilo zastopano po predsedniku Saviću, „Udruženje služitelja“ pa po predsedniku Karaliću in treh drugih odbornikih. Za „Savez javnih namještenika za Hrvatsku i Slavoniju“, ki šteje nad 15.000 članov, so prišli na zborovanje predsednik dr. Benković, podpredsednik

Najhujšo tako sejo sem imel na starega leta dan 1881. Pravzaprav nisem bil jaz na vrsti, ampak tedanj avskultant in poznejši višji svetnik F. Prijatelj sva si bila in sva si še, zato mu od srca želim, da mu Bog poplača vse po zasluženju. On je menda določal turnus, po katerem je imel priti kdo na vrsto, pa je tako dolgo vil in obračal, da se je krog tistih, ki so opravljali pri senatnih sejah zapisniškarski pošel, zasukal tako, da sem moral na Silvestrovo jaz k seji. Seveda, jaz tistikrat niti slutiti nisem, kaj me čaka. Spoznanje mi je prišlo šele med sejo.

Začeli smo ob 8. zjutraj in sedeli vzdržema do polu dveh, potem prekinili za dobro uro, da zopet nadaljevali, in sicer do ene popolnoči. Jaz sem sedel ob strani pri oknu in napejal ušesa, da ne bi česa preslišal in da bi sklepe pravilno zapisaval. To pa je bilo zelo težko, kajti govorilo se je vse vnrek in včasih je bilo skoraj nemogoče doznati, kaj je obveljalo in kaj ni obveljalo.

(Dalje prih.)

prof. Jiroušek ter odborniki Fellingner, Dinac, Knežević, Perković in Bornemisa. Vrhtega je bilo navzočih mnogo odposlancev takozvanih mesnih (krajevni) organizacij iz Srbije in Črne gore, ki so včlanjene v beograjskem Savezu. Z gotovostjo torej lahko trdimo, da je poslalo na kongres svoje zastopnike celokupno državno nameščenstvo kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev.

Kmalu po 9. uri pozdravi delegate predsednik Saveza za Srbijo prof. Andonovič.

Zbrali smo se, — pravi — da združimo v dosego skupnih ciljev vse svoje sile v jedno organizacijo, ki bo tem jačja, ako jo bo krepila bratska sloga.

Razpravljati pa nam je tudi o načrtu zakona, ki je z njim tesno spojena naša usoda, in ki ga hoče vlada po izjavah dobro informiranih merodajnih oseb **sporedno z budgetnim zakonom za leto 1922** vzeti v razpravo. Prišel je čas, da udeležujemo svoje zahteve po pravilni rešitvi našega službenega razmerja do države in da tako v čvrsti skupnosti postavimo temelj boljši bodočnosti. **Rešitev našega vprašanja je v naših lastnih rokah in ni daleč, ako bomo nastopili složno in edinstveno.**

Besede predsednikove so izzvale pri vseh navzočih burno pritrdjevanje in odobravanje. Po izboru dveh zapisnikarjev in overovatelje zapisnika — za predsednika zborovanja je bil izvoljen otvoritelj zborovanja — je bil določen sledeči dnevni red:

1. Ustanovitev Centralnega Saveza za vso kraljevino, 2. pretres o načrtu zakona za državne uradnike, poduradnike in sluge ter 3. slučajnosti.

Pri prvi točki dnevnega reda so nastale težkoče, ker bratje Hrvati iz Zagreba za ustanovitev Saveza oziroma za ugotovitev baze in načina, v kakšnem zastopstvenem razmerju naj se Savez z ozirom na jakost posameznih pokrajinskih zvez ustanovi, niso imeli prostih rok, marveč jim je upravni odbor njihove Zveze začrtal natančno določene smernice. Zahtevali so, da se osnutek Saveza odloži, dokler niso točno določeni vsi pogoji za sporazum, kako naj se Savez ustanovi.

Treba torej staviti na dnevni red kot prvo točko službeno pragmatiko in šele potem preiti na vprašanje C. S.

Vsi drugi delegati niso bili teh misli, držeč se edino pravega načela izrazito sklenjene skupnosti tako v stvarnem kot v formalnem oziru, ker je potrebno, da nastopijo baš v trenutku, ki dovede na razpravo službeno pragmatiko, vsi državni uradniki, poduradniki in sluge **kot en mož.** Zlasti živo je to stališče zagovarjal prof. Katunarić (Split). Treba je z ustanovitvijo C. S. osvedočiti našim danes še podjarmljenim bratom, da nas družijo jedna misel in da imamo pred seboj skupni cilj.

Skupni nastop je mogoč samo tedaj, ako imamo skupno organizacijo, ki ima vse dolžnosti in pravice, da se poteza za interese drž. uslužbencev vse kraljevine.

Po daljši živahni debati je to načelo tudi prodrlo in izvolil se je petčlanski odbor, da predela po prof. Katunariću za C. S. pripravljena pravila. V debato je z vso vnemo posegel predsednik Saveza za Hrvatsku i Slavoniju dr. Benković in izjavil, da načeloma pristane na ustanovitev C. S., vendar pa na osnovi popolne enakopravnosti sedanjih pokrajinskih zvez Meritorno odločitev za pristop S. J. N. za Hrvatsku i Slavoniju v novo osrednjo organizacijo (Centralni Savez) pa prepušča skupščini delegatov v Zagrebu, ki se skljuje, čim bodo znana pravila in pogoji ustanovitve C. S. Ta izjava

ni ravno pomirljivo učinkovala na splošni potek razprave, ker je bilo doznati, da jo Srbi smatrajo za nekako obstrukcijo, ki hoče ustanovitev C. S. samo zavleči.

(Nadaljevanje sledi.)

Si že pridobil novega naročnika?

Shod državnih nameščenecv v Celju.

Stalno naraščajoča draginja je bila povod, da so se 11. t. m. na klic pripravljalega odbora zbrali javni uslužbenci v Celju v ogromnem številu v veliki dvorani Narodnega doma, ki je bila z galerijo vred natlačeno polna.

Predsedoval je zborovanju gimnazijski ravnatelj g. Jeršinovič. O položaju državnih uslužbencev je poročal okrajni komisar gospod dr. Brunčko. O vladni naredbi glede ukinitja draginskih doklad onim državnim uslužbencem, ki prekoračijo 6 mesecev bolniškega dopusta ter o bolniškem zavarovanju drž. uslužbencev je razpravljal fin. svetnik Sedlar. Končno je o Glavnem Savezu uradniških potrošačkih zadruga ter o potrebi nje reorganizacije poročal ravnatelj g. Jeršinovič. V debati se je oglasil v imenu Zveze jugoslovanskih železničarjev gospod Žabkar, ki se je pridružil vsam izvajanjem in resolucijam, ter profesor g. Mravljak.

Soglasno so bile sprejete k navedenim poročilom od referentov stavljene naslednje resolucije:

1. O draginji in plačah državnih nameščenecv:

1. Državni uradniki vseh strok, zbrani dne 11. oktobra 1921 na stanovskem zborovanju v Celju, pozivljamo vlado in merodajne činitele z ozirom na katastrofalno naraščanje cen v zadnjih mesecih, pri katerem so se cene najvažnejših življenjskih potrebščin mestoma zvišale za 100—200%, da uporabijo vse zakonito dopustne mere, da se kurz našega dinarja zviša ter s tem v zvezi cene življenjskih potrebščin stabilizirajo.

2. Ker pa so v kljub temu, da so se življenjski stroški že pred meseci brez naše krivde skoro podvojili, naši prejemki ostali pri nezmanjšanih delovnih urah isti — s čimer smo resno ogroženi v naši existenci — zahtevamo, da se naši prejemki (plače in druge pristojbine) nemudoma spravijo v sklad s splošnimi cenami življenjskih potrebščin ter se takoj izdatno povišajo.

3. Ker se danes edino plače oficirjev še najbolj približujejo existenčnemu minimumu, zahtevamo, da se vsem kategorijam državnih uslužbencev plače enotno uredi na podlagi oficirskih plačilnih stopinj.

4. Vsako zapostavljanje posameznih strok uradništva pri določitvi višine prejemkov naj se takoj odpravi, ker je kvarljivo ugledu uradništva in popolnoma neupravičeno.

5. Dokler se prejemki definitivno ne uredi, naj se vsem državnim uslužbencem izplača za čas, odkar so cene življenjskih potrebščin narasle, to je vsaj za tri mesece nazaj, nabavni prispevek po mesečno 2000 kron, oziraje se pri tem na potrebo onih panog uradništva, ki so bile dosedaj slabše plačane kot ostale. Vlado obenem prosimo, naj nam iz državnih venosestev (Belie itd.) za naše potrošačke zadruge preskrbi življenjske potrebščine (moko, mast, sladkor itd.) po izdatno znižanih cenah.

6. Ker cene življenskih potrebščin v Celju presegajo cene v Mariboru in Ljubljani, vkljub temu pa je Celje v III., Maribor in Ljubljana pa v II. plačilnem razredu, naj se to protislovje nemudoma popravi in se za Celje določi II. plačilni razred.

II. Protí nečloveški naredbi glede bolniških dopustov.

Za zasiguranje brezplačne bolniške oskrbe v bolnicah.

1. Glasom uredbe Generalne direkcije državnega računovodstva z dne 4. avgusta 1921 D. R. br. 90.844 je gospod finančni minister z odlokom od 18. julija 1921, D. R. br. 80.000 odredil, da se vsem državnim uslužbencem, ki so radi bolezní veè kakor 6 mesecev na dopustu, odtegnejo vse draginjske doklade, in sicer uslužbencu samemu kakor tudi vsem njegovim rodbinskim članom.

Javni nameščenci nujno prosijo: vsoka vlada naj nemudoma ukine zgoraj citirano naredbo, kajti ukinjenje draginjskih doklad bi popolnoma onemogoèilo že itak bednemu uslužbencu vsako nadaljno lečenje in katastrofalne posledice za njega in njegovo rodbino bi bile brez dvoma neizogibne.

2. V nadomestilo socialnega zavarovanja (nezgodnega in posebno bolniškega) naj se zasigura da bodo državni nameščenci ter člani njihovih rodbin v slučaju bolezni imeli brezplačno bolniško oskrbo v bolnicah (II. razred) ter državnih kopališč.

III. Za reorganizacijo Glavnega Saveza potrošaških zadrug

1. »Glavni Savez potrošaških zadrug« v Beogradu se poziva, da daje ali direktno ali potom pokrajinskih Savezov soedinim zadrugam v razmerju s številom članov za člane do 500 D. potrebni obratni kredit brezplačno ali kvečjemu na 1% obresti.

2. Za olajšanje poslovanja naj se sestavi v posameznih pokrajinah »Podsavez«, ki naj bodo finančne, blagovne in organizatorične centrale za svoj delokrog.

3. »Glavni Savez« naj za prevoz blaga čimprej izposluje nižane tarife na državnih in južni železnici. Istotako se naj oprosti carine ona roba, ki jo nabavljajo zadruga za svoje člane.

Kako nam dohodki rastejo.

S 1. oktobrom leta 1920 so bile državnim uslužbencem in njih rodbinam priznane draginjske doklade.

Pokrajinska vlada je takrat odredila, da tudi otrokom, ki se uče obrti itd. in nimajo drugega kakor prehrano pri mojštru pripada draginjska doklada.

In glej cene se začno dvigati, tako da so do meseca januarja poskoèile za vse potrebšèine za približno 50%. Takrat je izdala direkcija državnega računovodstva v Beogradu šele navodila glede že oktobra (pravše septembra) priznanih draginjskih doklad, in sicer med drugim, da otrokom, ki imajo dohodke, ki presežajo znesek draginjske doklade, ne pripada draginjska doklada.

Nato se je pričela cenitev prehrane otrok, ki se uče in imajo tam prosto prehrano: županstva so poročala, da je prehrana vredna 14, 15, 16, 17 K dnevno, tl zneski presežajo torej draginjsko doklado — odtegnila se je torej draginjska doklada vsem otrokom, ki se uče in imajo prehrano. Pa ne samo od takrat naprej,

nosežejo tudi nazaj do 1. oktobra 1920 ter se od takrat odtegnejo tudi za nazaj draginjske doklade ki so jim vendar po obstojeèih predpisih pripadale in so se jim torej izplaèale. Tako torej rastejo dohodki tem otrokom, nimajo pa ničesar veè kakor prehrano, ki so jo imeli prej.

Tako se dela z državnimi uslužbenci. Dokler je draginja še manjša, se jim da draginjska doklada, ko pa je draginja veèja, se jim vzame še tisto, tako da mora postati revež nad najveèimi reveži.

Spominjam se pogovora s kolegom, ki ima štiri otroke: seveda dokler so bili še manjši, takrat se ni nihèe oziral, da bi kdo, ki ima otroke, veè dobival, kakor drugi, ki jih ni imel; bil je torej že takrat akoravno so bili boljši časi, v stiski, sedaj pa, ko so z otroki veèji in veèji stroški ne dobi spet ničesar zanje. — Ti imajo torej samo dolžnosti, pa brez pravice

Oh izbruhu vojne je moral isti kolega, pošteniak od nog do glave, tudi kot črnovojnik k vojakom: od tam je prišel kot nadouestni orožnik na D. Svojo službo je opravljal vestno, posebno v prid poštnim sohržavljanom: torej je zasledoval tatove goljufe, posebno pa tudi navijalce cen ter jih je pridno izročal roki pravice, in sicer z vso energijo in brez ozira na osebe.

Po razpadu avstro-ogrské države mu reèe neki mesar in gostilničar, ki je v vojni obogetel, in sicer po navijanju cen ter je bil tudi izroèen roki pravice: »Bil sem že pri dr. K. Rekel mi je, da bo pisal na vlado in ti boš že videl, kaj še pride!« — Mesar je bil menda 14krat predkaznovan radi hudodelstev, pregreškov in prestopkov vseh vrst.

Uslužbenec sedaj premišljuje grožnjo tega človeka in pregovor »povej mi, s komu občuješ, povem ti, kdo da si.«

Savez Nabavljákih Zadruga Državnih Službenika.

Upravni Odbor ovoga Saveza držao je 5. i 6. o. m. redovnu sednicu, pa je, pored ostaloga, odlučio sledeće:

1. Da se podnese memorandum Zakonodavnom Odboru i Predsedništvu Narodne Skupštine u predmetu neizvršivanja odredaba čl. 70. i 77.—82. Uredbe od 5. decembra 1920, sa strane Ministarstva Financija i Ministarstva Saobraćaja. Ako i ovaí, kao i svi dosadašnji koraci Saveza po ovom predmetu, ostanu bezuspešni, Upravni Odbor će preduzeti daline potrebne korake, da obezbedi pravo Saveza i Zadruga. O uspehu ili neuspehu dobiće Zadruga izveštaj u svoje doba.

2. Pošto Savezu ni do danas nije poznata suma zani prikupljenog kapitala, odlučeno je, da se ponovno zatraži obračun od Ministarstva Financija.

3. Odobren je pravilnik o pozajmicama, koji posebno donosimo.

4. O radu Saveza izdavaće se, s vremena na vreme komuniqueji preko listova »Naš Glas« u Zagrebu i Ljubljani i preko »Činovničkog Glasnika« u Beogradu, a po potrebi i posebni letaci.

5. Da se zamoli Ministar Financija, da dađe nalog državnim kasama, da za Savez prikupljeni kapital šalju neposredno Savezu zajedno sa obračunom svršetkom svakoga meseca.

6. Izabran je poslovni odbor, koji je nadležan, da odlučuje o sledećem: a) primanju članova; b) o pozajmicama; v) o postavljanju privremenih službenika; g) o

režijskim troškovima; d) o izradi i štampni knjiga, formulara i naputaka za Savez i Zadruga; e) o primanju robe u komisiju; ž) o nabavki robe za račun i po nalogu Zadruga; z) o izvršivanju odluka Upravnog Odbora i Skupštine Saveza; i) o prikupljanju i obračunavanju sredstava Saveza; j) o određivanju zastupnika Saveza; k) o pregledu Zadruga; l) o putovanju službenika i članova Upravnog Odbora. Poslovni Odbor će o svemu podnositi izveštaj Upravnom Odboru. Poslovni Odbor držaće najmanje jednu sednicu nedeljno.

7. Prepisku bez obaveze Saveza, kao i onu, koja ima obavezu za Savez, a njom se izvršuju odluke poslovnog ili upravnog odbora Saveza u odnosu prema Zadrugama, potpisivaće zamenik upravnika i nadležni šef odeljenja.

8. Izradjeno upustvo za osnivanje Zadruga sa jedinstvenim pravilima za Zadruga proučiće poslovni odbor i to izneti na iduću sednicu Upravnog Odbora.

9. Skinuta je s dnevnog reda tačka o sazivu vanredne skupštine.

10. Da se Savez ne bavi sitnim nabavkama, nego da se to prepusti Zadrugama, dok se ne organizuje rad Saveza u nabavkama na veliko, a dotle će se Zadrugama davati pozajmice.

Draginjska doklada državnih cestarijev.

Državni cestariji smo bili pri prejšnjoj vladi vedno upoštevani pri zvišanju draginjskih doklad. Življenje sicer ni bilo rožnato, ali vsekakor smo se lažje preživljali kakor sedaj. Enkrat smo dosegli zvišanje draginjskih doklad, in sicer ko je bil kilogram pšenične moke še po 9 kron (a danes je po 18—20 kron). O novem letu t. l. je prišlo popisovanje družine, imeli smo upanie, da dobimo zvišanje in draginjske doklade tudi za nad 16 let stare člane, kar bi krvavo rabili, posebno ako imaš otroka v uku. Dobili smo tudi črno na belem okrožnico ki smo o njej že opetovano govorili. Gradbena direkcija je odredila, da se bodo s 1. januarjem 1921 izplaèevale draginjske doklade tudi nad 16 let starim otrokom, ako niso preskrbljeni in drugim, v vladni naredbi navedenim rodbinskim članom, za kar pa je bilo doprinesti dotična dokazila, da živijo v skupnem gospodinjstvu s cestarijevo družino. Da ne bo zopetnih pritožb radj nakazila draginjskih doklad, se nam je zabičevalo da morajo biti podatki točni, in bo vsak posamezni cestar sam kriv, če bo dobival zaradi netočnosti svojih navedb manjšo doklado. Obratiti se je samo in izključno na predstojne oblasti. — Vse smo storili, a kje je ostal uspen? Kje so doklade? Kdo je besedo požrl? Ali v Ljubljani ali v Beogradu?

Ne jemlite nam še tega, kar nam je vladna naredba dala! Danes dobivamo še vedno samo 8 kron za družinskega člana! Dajte nam to, kar nam gre po vladni naredbi z dne 29. septembra 1920, števil. 30.000 U. l. št. 121!

Dekrete že imamo, ki se glase: Na podlagi dekreta z dne... št... in poročila gradbene sekcije z dne... števil... vas imenuje gradbena direkcija po engletnem zadovoljivem službovanju definitivnim cestarijem na vašem sedanjem mestu. Službeni prejemki ostanejo s tem neizpremenjeni. Obenem se vam vrača prvi nastavitveni dekret.

Ali smo definitivni ali ne? Nai se nam to vendar pove, da homo vedeli, pri čem smo in kaj da smo! In starostno zavarovan-

vanje? Ali bomo na starost beračili in nam bodo ljudje očitali: zakaj si v mladosti niste ničesar prihranili!

Ako nam pa tega ne morete dati, izdajte odlok, s katerim se naj dovoli vsakemu cestarju mesečno 14-dnevni dopust, da si zasluži za obleko zase in za družino, da jim ne bo treba nagim stradati! O pravična uprava, kie si!? Popravi, kar se še da popraviti!

Vestnik.

Nerednost. Tovariš H. iz C. na Gorenskem nam piše: »Ker Vaš cenj. list tako neredno dobivam — čez 3—4 dni, vsega zmečkanega in pomazanega, včasih tudi popolnoma izostane, bom primoran ga opustiti, ker ne maram, da bi ga nepoklicani čitali, jaz pa za nje naročnino plačeval.« Razumemo ogorčenje gospoda tovariša in zahtevamo, da se naš list dostavi točno, kakor ga mi točno odpravimo. Upamo, da bo to zadostovalo in nam ne bo treba takih netočnosti ponovno pribijati. List naj se vroči onemu, ki ga plača! — Uprava.

Dopisnikom. Opozarjamo, da morajo biti rokopisi pisani s črnilom (ne s svinčnikom!) ter le na eni strani papirja z ro. bom.

Društvo javnih nameščencev v Celju se je ustanovilo na zborovanju dne 11. t. m. v »Narodnem domu«. V odbor so izvoljeni gg.: finančni svetnik Avg. Sedlar (predsednik); okrajni komisar dr. Brunčko (podpredsednik); odborniki: Fr. Lozar And. Anžlovar, dr. Likar, gdč. Zupančičeva, svetnik B. Baebler, Jos. Ferik, Fr. Weber, Ant. Štručl, Lovro Testen; namestniki: Jelen, Gruber, Videnšek, Reich, Čatič, gdč. Pavlinc, Lednik, dr. Šubic, Steblovnik; preglednika: L. Černej in Fr. Kalan st. Društvo bo prirejalo družabne večere.

Savez Nabavljiačkih Zadruga Državnih Službenika. Karadjordjeva ulica 14 Reograd, Telefon 20—55, 20—56. Telegrami: Saves, osnovan na temelju Uredbe od 5. decembra 1920, otpočeo je rad. Nabavlja robu za svoje Zadruga—daje upustva za osnivanje novih. Zadruga daje upustva za reorganizacijo postoeičih Činovničkih Potrošačkih Zadruga, pregleda rad i stanje Zadruga, zastupa i štiti interese Zadruga, sabire statistiku o Zadrugama, vodi brigu o zadružnoj propagandi i zadružnom obrazovanju, prima uloge na štednju od Zadruga, zadrugara i nezadrugara i plača najpovoljniju kamatu, odobrava pozajmice Zadrugama uz najpovoljnije uslove. Mole se Nabavljiačke Zadruga i Potrošačke Činovničke Zadruga u celo Kraljevini, da mu se iave pismeno, radi potrebnih upustava. Mole se gg. dr-

žavni službenici koji su voljni i spremni da se zauzmu za osnivanje Nabavljiačkih Zadruga Državnih Službenika, da se lično li pismeno jave. — Upravni odbor.

Bon ton za jav. nameščence. V svabilo in pouk ponižnim nevednežem najprej dogodek: Nekje na Štajerskem se je na novo službo došli sluga predstavil predstojniku. V svoji nevednosti se je sluga poklonil in pomolil roko predstojniku. Predstojnik pa je roko zavrnil in slugo prav do vojaško ozmerjal. — Zgodil se je torej pregrešek proti olici. Na obeh straneh. Sluga ga je grdo polomil, ker ne ve, da se ponuja roka le nižjim ali enakim ter prijateljem (ne znancem); predstojnik pa ga je polomil, ker je prisrčno naivnost užalil, pokazal nedemokratsko nadutost, namesto da bi bil nevedneža prijazno poučil. Sluga ni vzgojen in nima manir; toda ta sluga je srčno boljši, nego ošabnež, ki je pokazal svojo surovost z zmerjanjem moža hotečega baš niega počastiti. Za hrulacijo ni bilo niti najmanjšega povoda, pač pa se je predstojniku ponujala lepa prilika da bi bil slugo uljudno opozoril, kako se ima vesti vbodoče. V vsem prizoru je igral predstojnik gršo ulogo, dasi je bil upravičeno nevoljen. Taki dogodki se ponavljajo, zato naj bi se organizacije nižjih uslužbencev bavile tudi z vzgojo svojih članov. Bivši vojak se bržčas ne bo nikdar tako pregrešil proti olici kakor se je ta sluga. Nevoljaki na o disciplini ne morejo imeti poima, ako jih nihče ne pouči. Veselovega »Olikanega Slovence« bi bilo torej priporočati našim nižjim uslužbencem v pozorno čitanje; organizacije pa naj bi glavne določbe za olikano vedenje izročale zlasti novincem. Tudi predavanja o olici in omiki bi bila umestna. Potem se izognemo nepotrebnim konfliktom. Olikano vedenje prinaša rovsod ugled in uvaževanje; človek brez manir pa si škoduje vsak hip. Vsak višji uradnik naj pomaga vzgajati novince s prijaznim poukom in dobrim zgledom. Z

nadutostjo in zmerianjem pa se doseže le sovraštvo.

ZA TISKOVNI SKLAD »NAŠEGA GLASA« SO DAROVALI:

Oddelek finančne kontrole Rabštajn p. Dravograd 35 K + 34 K = 69 K; davčni urad Kostanjevica 48 K; g. Jenko Franc, davčni upravitelj v Ljubljani 25 K; g. Fr. Š. v Ljubljani 20 K; g. Berne Jakob, Metlika 15 K; g. Perne Jožica, Gornjigrad 15 K; g. Rudenšek Dragotin, Celje 12 K; g. Mravljak Ivan, Maribor 10 K; g. Jelen Fran. Ljubljana 10 K; g. Simerl Josip, Šoštani 10 K; g. Drevenšek Josip, Šoštani 10 K; g. Armanini Franc, Tržič 8 K; g. Lovec Josip, Maribor 7 K; oddelek finančne kontrole, Podčetrtek 5 K; g. Adamič Franc, Novo mesto 5 K; g. Marinc Franjo Kamnik 5 K; g. Marin Josip, Brdo 5 K; g. Osolč Franc, Celje 5 K; g. Gaberšek Franc, Ljubljana 1 K. — Vsem gg. darovalcem najsrčneja zahvala, drugim v posnemanje! Uprava.

Nabirajte inserate in prispevke za tiskovni sklad ter pridobivajte nove naročnike!

Uradništvo sebi!

Hranilni in posojilni konsorcij v Ljubljani

! je prva, najstarejša in najcenejša uradniška denar. institucija, stojeca pod drž. nadzor. !

Posojila 60%. / Hranilne vloge 40%.
Pisarna: Hilšerjeva 7. ali pa Gradišče 15.

VZAJEMNA POSOJILNICA

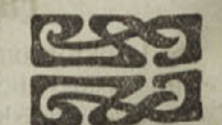
REG. ZADRUGA Z O. J. V LJUBLJANI

dovoljuje javnim uslužbencem posojila na osebni kredit proti poroštvu, zaznambi na službene prejemke in zastavi življenskih polic na daljšo dobo in proti malim mesečnim odplačilom :: 7% obresti.

HRANILNE VLOGE SE OBRESTUJEJO PO 4%.

Prošnje se rešujejo zelo hitro. Zahtevajte prospekt!

Priporočila se trdka 4—6
Jos. Peteline
trgovina z galanterijskim in modnim blagom, zaloga stvarnih strojev in njih posameznih delov.
Ljubljana, Sv. Petra n. 7.

Najstarejša spedijska tvrdka v Sloveniji

R. RANZINGER

Ljubljana spedijska pisarna Ljubljana

Podjetje za prevažanje blaga juž. železnice. Brzovozni in tovorni nabiralni promet iz in v Avstrijo. Zacarinjenje. Podjetje za prevažanje pohištva. Skladišče s poseb. zaprtimi kabinami za pohištvo.

Brzjavni: Ranzinger. 24—2 Interurban telefon 60.

VELIKA

Na debelo! Na drobno!

BOGATA

ZALOGA

:: : Solidne cene! ::

IZBIRA

manufakturnega ter inozemskega modnega blaga.

LASTNI MODNI ATELJE.

OBLEK lastnega izdelka po naj-novejšem kroju.

PRVA KRANJSKA RAZPOSILJALNA

85—

SCHWAB & BIZJAK

LJUBLJANA, Dvorni trg, pod Narodno kavarno.